Nr. 127. **Środa 4. Czerwca 1873.** **Rok 63.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3. godz. po południu, z wyjątkiem świąt i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy Gazety bez dziennika urzędowego kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct. Z dziennikiem urzędowym w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdego inseratu wynosi 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowsk. (Ul. Wałowa Nr. 370).

Reklamacye otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować.

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy“ bez „Gazety“ rocznie 4 zł. w. a.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Ustawa

o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych, i obowiązku posyłania do nich dzieci.

(Ciąg dalszy.)

Art 7.

Szkoła filialna winna być w związku z jedną z najbliższych szkół etatowych, i pod nadzorem jej kierownika. Do tego związku należeć może kilka szkół filialnych zwłaszcza, jeżeli ten sam nauczyciel w nich udziela naukę.

Art. 8.

Gdzie tylko fundusze miejscowe wystarczają, mają dziewczęta oddzielnie pobierać naukę lub urządzić się osobne szkoły żeńskie.

Podział taki nastąpić musi w szkołach, w których więcej niż sześciu nauczycieli jest zatrudnionych.

Niemniej podzielona ma być szkoła na dwie osobne, dla chłopców i dziewcząt, jeżeli napływ uczniów i uczennic do niej w pięciu ostatnich po sobie następujących latach był tak wielki, że musiano z większej połowy klas tworzyć po dwa współrzędne oddziały.

Nauczycielki tylko na najniższym stopniu nauki szkolnej ludowej, pierwsze trzy lata obejmującym, pełnić mogą obowiązki nauczycielskie w klasach, w których chłopcy, bądź osobno, bądź łącznie z dziewczętami, pobierają naukę.

Art 9

Rada szkolna okręgowa ma obowiązek prowadzić potrzebne w sprawie zakładania szkół ludowych rokowania i podawać wnioski o sposobach zabezpieczenia ich trwałego i pomyślnego bytu.

Art. 10.

Wszystkie okoliczności założenia lub urządzenia szkoły dotyczące, sprawdzi komisya po wysłuchaniu stron interesowanych, a jeżeli tego wymagać będzie potrzeba, przez oględziny na miejscu; wywód słowny (protokół) komisyi będzie podstawą następnych orzeczeń.

Art. 11.

Rady szkolne okręgowe mają opisać dokładnie wszystkie szkoły ludowe swych okręgów, przeświadczyć się o ich stanie, sprawdzić, jakie jest ich uposażenie, uzdolnienie nauczycieli i liczba będących w wieku szkolnym jakoteż uczęszczających do szkoły dzieci, zbadać zasoby majątkowe każdej gminy szkolnej, aby można na tej podstawie oznaczyć, ile gmina jest w stanie łożyć na szkołę, a w końcu wskazać, gdzie i jakiej kategoryi szkoły zachodzi potrzeba, a gdzieby należało gminy lub ich części połączyć ze sobą w taki sposób, aby każda gmina lub osada do pewnej należała szkoły.

Art 12

Rady szkolne i władze wykonawcze będą zawsze miały na uwadze, iż nie należy powiększać liczby szkół z uszczerbkiem urządzenia już istniejących, i że pomiędzy szkołami tej samej kategoryi takiej należy przyznać pierwszeństwo, której utrzymywanie najmniej obarcza fundusze okręgowe lub krajowe, na cele szkół ludowych przeznaczone. Jedynie ważne stosunki miejscowe usprawiedliwić mogą wyjątki od powyższego prawidła.

W ogóle zakładane będą nowe szkoły w miarę przybywania uzdolnionych nauczycieli.

Art. 13.

Etatowa szkoła ludowa zwiniętą być może jedynie za przyzwoleniem Rady szkolnej krajowej.

(Dokończenie nastąpi.)

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów, 4. czerwca.

Grono dostojnych osób przybywających do Wiednia dla zwiedzenia wystawy powszechnej powiększy się niebawem Według ostatnich doniesień przybędzie w tych dniach do stolicy austryackiej książe Serbii Milan z ministrem prezydentem Risticem, ministrem wojny Alimpicem i liczną świtą. Książe zabawi w Wiedniu 15 dni i mieszkać będzie obok księcia Czarnogóry Nikity w „Hotel Lamm.“ W kilka dni po przyjeździe księcia Milana przybędzie do Wiednia panujący W. książe Mecklenburga a jeżeli wiedeńskie telegramy *Pester Lloyda* opierają się na dobrej informacyi, to Wiedeń zostałby zaszczycony ponownym przyjazdem cesarzewicza niemieckiego i księcia Walii, którzy spodziewani są w sierpniu przy rozdzielaniu nagród na wystawie powszechnej Książe Walii miał przyrzec, że w czasie powtórnego pobytu w Austryi weźmie udział w polowaniach na lisy w Węgrzech. Byłby to niejako dowód, że stolica Węgier przyjmując niedawno z tak serdecznemi owacyami następcę tronu angielskiego pozyskała sobie jego sympatyę.

Ostatnie sprawozdania o postępie przedwyborczej agitacyi w niemiecko-austryackich krajach wskazują, że stronnictwo młodoniemieckie może liczyć na poparcie tylko w pewnych okręgach niższo austryackich a mianowicie w Wiedniu. W innych prowincyach stronnictwo konstytucyjne opanowało ruch przedwyborczy na wszystkich punktach tak stanowczo, że koryfeusze ze stronnictwa młodoniemieckiego zaniechali tam dalszych wysileń.

Najświeższy wykaz tygodniowy banku narodowego dowodzi znowu, że płonnemi były obawy wywołane uchyleniem §. 14. statutu bankowego Obieg banknotów zmniejszył się w drugim tygodniu po uchyleniu tego paragrafu o więcej niż dwa miliony, chociaż interesa eskontowe i lombardowe wzrosły prawie o cztery miliony. W tym samym okresie czasu zapas szlachetnych kruszców powiększył się o 8000 zł. Rezerwa w notach bankowych przekroczona została tylko o połowę miliona, co w porównaniu z przesadnemi obawami jest drobnostką.

Sprawa ugody kroacko-węgierskiej tyle razy odraczana i napowrót podejmowana zdaje się obecnie zbliżać ku stanowczemu a pomyślnemu załatwieniu. W ostatnich dniach maja kroacka deputacya regnikolarna konferowała kilka godzin z węgierskim ministrem-prezydentem W wielu kwestyach osiągniętem zostało zupełne porozumienie. Dzisiaj ma się odbyć w Peszcie wspólna konferencya kroackich i węgierskich deputowanych, która rozstrzygnie o rezultacie rokowań Dzienniki węgierskie a mianowicie P. Naplo spodziewa się. że rezultat ten wypadnie pomyślnie.

Coraz większe postępy robi plan ścisłego zjednoczenia państw niemieckich jednolitem ustawodawstwem. Komisya prawnicza ustanowiona przez radę związkową dla ułożenia projektu procedury karnej dla cesarstwa niemieckiego ukończyła swoją pracę. Rezultat tej pracy niezadowolił parlamentu, gdyż komisya oświadczyła się za ustanowieniem sądów ławniczych a przeciw instytucyi sądów przysięgłych.

Stosunek Alzacyi a mianowicie Strasburga do cesarstwa niemieckiego stał się w ostatnich czasach drażliwszym niż dawniej. Zawieszenie funkcyi organów autonomii gminnej zostało niedawno przedłużonem, bo członkowie rady miejskiej nie chcieli cofnąć protestu wniesionego z powodu usunięcia burmistrza Lautha. Jak wiadomo Lauth oświadczył. że tylko dlatego przyjął urząd burmistrza pod rządem niemieckim, gdyż ma nadzieję, że Francuzi odzyskują niebawem Alzacyę. Za to oświadczenie rząd usunął Lautha i ustanowił komisarza rządowego, który do dzisiaj kieruje zarządem spraw miejskich. Jeżeli członkowie rady miejskiej trwają dotąd w opozycyi przeciw usunięciu Lautha, to wnosić ztąd można, że reprezentowana przez nich ludność Strasburga a zapewne i ludność Alzacyi nie pogodziła się z faktami dokonanemi i niema sympatyi dla rządu niemieckiego.

Z Petersburga donoszą, że komisya ustanowiona dla zreformowania armii ukończyła już swoją pracę a jej przewodniczący szef sztabu jeneralnego hr. Heyden otrzymał od cesarza podziękowanie pisemne za wywiązanie się z poruczonego zadania.

Zwykle dobrze poinformowany carogrodzki korespondent *Allg. Ztg.* taki daje obraz stosunków w Turcyi: Sułtan jest wprawdzie chory, ale mimo to sam rządzi państwem i dotąd jeszcze żaden sułtan nie był tak troskliwy w wykonywaniu praw swojej nieograniczonej władzy jak Abdul-Aziz. I tak zarządził sułtan założenie obozu w Szumli, gdzie cały drugi korpus armii odbywać będzie sześciotygodniowe ćwiczenia. Przed kilku tygodniami minister wojny uwiadomił niespodzianie komendanta drugiego korpusu, że na

CZĘŚĆ LITERACKA.

AKADEMIA UMIEJĘTNOŚCI W KRAKOWIE.

(Ciąg dalszy.)

Czy z dniem, w którym u nas powstaje Akademia, nie przychodzi czas, aby zaprowadzić pewien podział pracy i rozgraniczenie naukowego badania od tworzenia artystycznego i literackiego? Czy nam potrzeba tej nauki trzeźwo i twardo pojętej, bez przymieszek fantastycznych, czy nam trzeba wprowadzenia metody jednej, jednego ostrego kryteryum dla prac badawczych, czy nie? Czy wyjdziemy z dyletantyzmu kiedy, jeźli tego nieuczynimy? Czy w obec naszego usposobienia nieskłonnego do precyzyi i jasności w myśleniu można Akademię puszczać na niepewną kolej wybierania znakomitości w ogóle, duchów w narodzie głośnych, bez szczegółowego zapytania, co dla nauki niosą, co dla niej zrobili? Czy bez tej precyzyi w pojęciu Akademika nie będzie ta instytucya narażoną na szturm nieustanny społeczeństwa z wielkościami innej kategoryi, które mogą być w pewnych stosunkach wcale nie wielkiemi? Czy nie narażą ją to na utratę cechy i celu, na możliwe wejście żywiołów owocem bądź to prostracyi, bądź gorączkowych uniesień będących? Prawda, zaznaczyć wypadało przejście z epoki poetycznej w naukową, ale czyliż niewystarczał tu Fredro, twórca komedyi polskiej, jak Mickiewicz był twórcą epopei, najpierwsza niezaprzeczenie znakomitość na polu poetycznej produkcyi. Czy można było brać po za nim poetów, jeżeli nie byli uczonymi i pisarzami prozaicznymi? Czy w obec literackiego ruchu niewystarcza J. J. Kraszewski, mający przytem tak znakomite w obec historyi i historyi literatury zasługi? A cóż powiedzieć o Matejce, kunsztmistrzu pędzla, który w konsekwencyi prowadziłby za sobą Kossaków, Rodakowskich i t. d., albo musiał pozostawać sam jeden, niepotrzebujący zaiste do chwały swej Akademii, a niemający zapewne także ochoty malować w jej roczniach? Bardzo chwalebną zapewne jest chęć zlewania na ulubieńców swoich (zwykle *a dato* pochwał dla nich po francuzkich i niemieckich dziennikach napisanych) wszelkich zaszczytów i honorów, alež wyrozumieć należy położenie instytucyi, która za wybór swój odpowiedzialną jest w obec przyszłości, i fałszywych precedensów tworzyć nie może, która obowiązaną jest powiedzieć, czego chce, która nareszcie musi zważać na opinię nie dzienników ale naukowej zagranicy, która w rocznikach swoich Akademii umiejętności o poetach, piszących tylko poezye, niewiele słyszała a malarzy mieściła w Akademiach sztuk pięknych!...

Dziwna rzecz, wśród mnóstwa niesłusznych zarzutów, nie spotkał wyboru Wydziałów ani jeden słuszny. A samo mogłaby je spisać a nazwiska, których się tyczą, leżą w aktach wydziałowych. W napełnionym do pełnej prawie liczby Wydziale historycznofilozoficznym brak A. Mosbacha, brak K. Jarochowskiego, brak H. Schmitta, Brak Dutkiewicza, z zagranicznych brak H. Zeissberga, J. Caro, brak Grünhagena, Racskeg, Horvata. Ks. Kalinka tylko korespondentem! Nie wspomniano o tych nazwiskach, albo ich nie ma wszystkich w podręcznych historyach literatury, albo podręcznych historyi literatury nie ma w redakcyach, albo nareszcie większość naszych redakcyi z podręcznikami i bez podręczników nie umie właściwszych stawiać Akademii zarzutów.

Niema, prawda i źle, że nie ma tych nazwisk, ale dla czego nie ma, na to prosta odpowiedź. Oto dla tego, że wybór nie był roztoczeniem demonstracyjnem naszych rzeczywistych zasobów, ale że na niego wpływały różne i różne względy naukowo-utylitarne, każące n. p. wezwać na korespondenta młodszego, na którego się liczyło, z którym w naukowych zostawało się stosunkach, i rozstawić niejako posterunki w celu naukowego badania. Wyczerpawszy osobistości pierwszego rzędu, pomiędzy licznymi mniej więcej równymi sobie pracownikami przyszło wybierać, bo mniejsz, zwłaszcza w wydziale dla prawa, historyi, filozofii i archeologii jest stosunkowo za mało, a przyszło wybierać wedle jedynego kryteryum, jakiem jest najbliższa przyszłość prac Akademii. Brano też często ludzi ogółowi mniej znanych, jak prof. Adolf Pawiński, W. Kętrzyński, których metoda i szkoła odpowiadała przyszłym dążeniom Akademii, na miejscu zaś ludzi znanych z naukowych gruntowności nie w pismach samych ale w wykładzie uniwersyteckim objawionych.

Dla chwilowego zadośćuczynienia wszelkim wymaganiom, a wszystkim podobno nie uczyniono by zadość nigdy, chociażby liczba miejsc potrojoną została; trudno było poświęcać najstosowniejszy cel Akademii, pracę około wydawnictw, a więc zadosyć uczynienie koniecznej potrzebie, aby na miejscu znalazły się siły zdolne utrzymać sessye i obejmować referaty prac nadsyłanych, aby na kilka osobistości, którym sam podeszły wiek przeszkadzać będzie w czynniejszym udziale w pracach, nie umieścić jednej bodaj młodszej siły, która szczęśliwie swój zawód rozpoczęła. Ze względu na opinię dziennikarską, możeby to było obojętnem, bo po pierwszych publikacyach Akademii odezwie się zapewne głos, że nie trafiły w żywotne potrzeby narodu, ale ze względu na rzeczywiste jej dobro, inaczej zapatrywać się na sprawę wyboru nie należało. Gdzie też to dobro pojętem zostanie, tam nie ma obawy niechęci o niewybór a już o Akademii zatrzyma się do jej przyszłych wydawnictw.

(Dokończenie nastąpi.)

JÓZEF SZUJSKI.

rozkaz sułtana jego syn Jussuf Izzedin mianowany został inspektorem wojsk w obozie, i że niebawem nowy inspektor przybędzie do Bułgaryi. Następca kalifów zwrócił w ostatnich czasach uwagę swoją z zamiłowaniem na sprawy wojskowe. Nietylko bowiem podwyższył liczbę zamówionych karabinów nowych na milion, ale nadto zarządził zupełne uzbrojenie Dardanellów i twierdz naddunajskich. Nowo mianowany młody inspektor miał otrzymać polecenie, ażeby nadzorował uzbrojenie Warny, Silistrii, i Widdinu. Oczywiści dotąd nikt nie wie, jaki cel mają te zarządzenia w chwili, gdy cały świat znajduje się w stanie najzupełniejszego spokoju.

Austrya-Węgry. *N. Fremdenblatt* podaje następujący program przyjęcia cesarza Rossyi w Wiedniu: Niedziela 1. czerwca: Najjaśniejszy Pan powita dostojnego gościa w Gänserndorf i towarzyszyć mu będzie w dalszej podróży do Wiednia, gdzie pociąg stanie o godzinie $2^{1}/_{2}$ po południu. Monarchowie udadzą się z dworca kolei północnej wprost do Schönbrunn, gdzie nastąpi przedstawienie najwyższych dygnitarzy dworskich. Obiad familijny w Schönbrunn. Poniedziałek: Zwiedzenie osobliwości, obiad u cesarza austryackiego w Schönbrunn i obiad marszałkowski, wieczorem thé dansant w Schönbrunn. Wtorek: Zwiedzenie osobliwości, obiad u cesarza rosyjskiego, przedstawienie teatralne w Schönbrunn, wieczerza na galeryi i wielkie oświetlenie ogrodu. Środa: Wielki przegląd wojsk, obiad galowy u cesarza austryackiego, wieczorem przedstawienie w operze i bal u pierwszego ochmistrza dworu, księcia Hohenlohe. Czwartek: polowanie na jelenie, obiad familijny w Schönbrunn, przedstawienie teatralne. Piątek: Zwiedzanie osobliwości, wielki obiad w Schönbrunn, soirée u arcyksięcia Ludwika Wiktora. Sobota: odjazd dostojnych gości.

— Ambasador francuzki przy dworze wiedeńskim, markiz de Banneville, wręczył 31. maja p. ministrowi spraw zagranicznych notę z uwiadomieniem o wyborze marszałka Mac-Mahona na prezydenta republiki francuskiej. Nota wspomina lakonicznie o ostatnich wypadkach we Francyi i wyraża nadzieję, że przyjaźne stosunki pomiędzy Austryą a Francyą zostaną wzmocnione. Równocześnie nadeszła do Wiednia prywatna depesza z Wersalu zapowiadająca blizkie odwołanie markiza Banneville. Według zapewnień osób zostających w blizkich stosunkach z francuskim ambasadorem wiadomość ta jest nieprawdopodobną.

— Pan minister oświecenia zarządził jaknajenergiczniejsze postępowanie władz szkolnych przeciw nadużyciom powstającym w skutek niewłaściwego zaprowadzania książek szkolnych i innych przyborów naukowych do szkół ludowych i wydziałowych. Nadużycia te przynoszą wielką ujmę nauce, narażają uczniów na większe wydatki a nadto wyrządzają krzywdę powadze stanu nauczycielskiego mianowicie w tym wypadku, jeżeli nauczyciele starają się w sposób niewłaściwy zapewnić popyt własnym utworom literackim. W celu usunięcia tych nadużyć p. minister przypomniał właściwym organom przepisy o książkach szkolnych i uzupełnił je całym szeregiem nowych rozporządzeń, z których podnieść należy następujące:

Udzielona przez p. ministra oświecenia aprobata książki szkolnej ważną jest tylko dla wydania, które było podstawą uskutecznionej w tej mierze czynności urzędowej. Aprobata ważną jest także co do nowych nakładów tylko w takim razie, jeżeli nakład ten jest jedynie zupełnie niezmienionym przedrukiem, co wskazanem być powinno na karcie tytułowej. Inspektorowie szkolni, powiatowi i krajowi powołani do nadzoru szkół ludowych i wydziałowych obowiązani są pod własną, ścisłą odpowiedzialnością utrzymywać ciągłą ewidencyę textów i przyborów naukowych przypuszczonych do użytku w szkołach, nadzorować używanie książek szkolnych i czuwać nad tem, ażeby oprócz aprobowanych inne texty i przybory naukowe nie były używane. Wszelkie w tej mierze uchybienie ma być natychmiast usunięte. Za przestrzeganie norm tyczących się używania książek szkolnych odpowiedzialni są w pierwszym rzędzie kierownicy szkół a obok nich każdy nauczyciel. Jeżeli niedozwolone książki szkolne usunięte zostaną z użytku szkolnego, koszta zakupienia tych książek zwrócić mają kierownicy szkoły i nauczyciele, którzy w tej mierze zawinili. Organa właściwe mają przesłać miejscowym władzom szkolnym przed końcem roku szkolnego wykaz książek przeznaczonych do użytku w następnym roku szkolnym a należących do rzędu aprobowanych przez p. ministra. Oznaczone w ten sposób książki nie mogą być uchylone w ciągu roku szkolnego. Ponieważ prywatne szkoły ludowe i wydziałowe podlegają ogólnym ustawom szkolnym, przeto i do nich mają być zastosowane te rozporządzenia p. ministra oświecenia.

— Na jednej z ostatnich konferencyi stronnictwa Deaka poruszoną została sprawa sprowincyonalizowania Pogranicza wojskowego. Deak wykazywał wielkie znaczenie tej sprawy i oświadczył, że sejm węgierski powinien starać się najusilniej o pozyskanie sprowincyonalizowanych terytoryów dla konstytucyi. Z tego powodu unikać należy wszystkiego, coby mogło obudzić niechęć w ludności albo wywołać agitacye. Deak polecał zatem inartykułowanie bez żadnej zmiany wydanych w tej mierze cessrskich rozporządzeń wraz z zawartemi w nich koncesyami. W końcu wybrał klub dla tej sprawy komitet złożony z dziesięciu członków.

— Na jednem z ostatnich posiedzeń sejmu węgierskiego wywołały żywą dyskusyę petycye kilku gmin miejskich, żądających wydalenia jezuitów z Węgier. Deputowany Orban żądał od ministra wyznań, ażeby energicznie wystąpił przeciw jezuitom w duchu wniesionych petycyi. Sprawozdawca komisyi odpierał wywody poprzedniego mowcy a izba na jego wniosek uchwaliła odstąpić te petycye ministrowi wyznań do załatwienia.

Niemcy. Nota zbiorowa biskupów pruskich wystosowana do ministerstwa w dniu 26. maja b. r., brzmi w dosłownym przekładzie jak następuje:

„Wysokie królewskie ministerstwo!

Odwołując się na ogłoszony 20. września z. r. memoryał biskupi i zbiorowe podania przedłożone dnia 30. stycznia b r. królewskiemu ministerstwu, oświadczamy niżej podpisani arcybiskupi i biskupi z jak największem ubolewaniem, iż nie możemy przyłożyć ręki do wprowadzenia w życie publikowanych w dniu 15. b. m. ustaw.

Ustawy te naruszają prawa i wolności należne wedle rozporządzenia Bożego kościołowi. Zadają one kłam głównej zasadzie, na podstawie której poczawszy od Konstantyna Wielkiego uregulowanym był u chrześciańskich narodów w różnych chrześciańskich państwach stosunek państwa do kościoła, zasadę, która w państwie i kościele uznaje dwie różne od Boga postanowione władze, które w różnorodnych stosunkach co do granic ich atrybucyi mają nie jednostronnie i samowolnie określać swe granice, ale poprzednio porozumieć się wzajemnie co do swych rozporządzeń i przepisów.

Kościół nie może uznać zasady pogańskiego państwa, na mocy której prawa państwowe są ostatniem źródłem wszelkiego prawa a kościołowi przysługiwać mają tylko te prawa, które mu daje prawodawstwo i konstytucya państwa — nie może uznać kościół tej zasady bez zaparcia boskości Chrystusa, boskiego pochodzenia Jego nauki i kościoła, bez zdania chrześciaństwa na ludzką samowolę.

Uznanie tych ustaw byłoby zaprzeczeniem Boskiego początku chrześciaństwa, bo przyznawałoby bezwzględne prawo państwu do wydawania przepisów o życiu chrześciańskiem.

Takie uznanie byłoby nadto zrzeczeniem się wszystkich innych historycznych i pozytywnych praw kościoła w Prusach, bo prawodawstwo jako jedyne źródło prawdy mogłoby je w przyszłości znieść wszystkie wedle własnego widzimisię.

Nie możemy być posłusznymi z tego powodu nawet tym pojedyńczym przepisom pomienionych ustaw, które kościół przyznał różnym państwom na podstawie układów ze Stolicą Apostolską; bo inaczej przyznalibyśmy państwu prawo do jednostronnego stanowienia o sprawach kościelnych.“ — Nota powyższa podpisana jest przez wszystkich pruskich biskupów, pomiędzy którymi znajduje się podpis ks. arcybiskupa Ledóchowskiego na drugiem miejscu, zaraz po podpisie arcybiskupa kolońskiego.

Anglia. W Londynie obiega pogłoska że rząd zamierza się zabrać stanowczo do uśmierzenia handlu niewolników na wschodnich wybrzeżach Afryki. Admirał Cumming w Bombay otrzymał rozkaz udać się w tamte strony, i jak wieść niesie rozpoczął już blokowanie wybrzeży Zanzibaru, grożąc, że miasto zbombarduje, jeżeli sułtan nie oświadczy gotowości zastósowania się do żądań angielskich. Sułtan miał oświadczyć, że jeżeli angielski admirał zamierza rzeczywiście ostrzeliwać miasto, w takim razie on uda się do Mekki pozostawiając Anglikom wyłączną odpowiedzialność za dalsze kroki.

Właściciele fabryk i robotnicy wysłali do ministra spraw wewnętrznych Bruce deputacyę, która żądała od ministerstwa poparcia bilu, mającego na celu ograniczyć czas pracy kobiet i dzieci w fabrykach. Na czele deputacyi, do której przyłączył się książę Shaftesbury i kilku deputowanych, stanął członek parlamentu Mundella. Minister oświadczył deputacyi, iż rząd nie odmówi poparcia bilowi, zwłaszcza, że obie strony intercesowane domagają się tego od ministerstwa.

— Pod przewodnictwem członka parlamentu angielskiego Dixon, odbyło się dnia 25. maja pierwsze doroczne posiedzenie „stowarzyszenia robotników wiejskich“. Przewodniczący podniósł w mowie zagajającej pomyślny rozwój stowarzyszenia i napominał członków, ażeby nie doprowadzali do ostateczności agitacyi za podwyższeniem dziennej pracy, gdyż tym sposobem nie przyczynią się wcale do polepszenia swego bytu. Dalej wspomniał mowca, iż robotnicy wiejscy znajdują się w daleko korzystniejszych warunkach niż robotnicy fabryczni. Stowarzyszenie wydało memoryał, w którem skreśliło stan i położenie robotników wiejskich i zaraz znaleźli się ludzie z różnych sfer społeczeństwa angielskiego, którzy szczerze zajęli się losem robotników. Ze sprawdzania docznego wynika, iż stowarzyszenie to liczy dotąd około 70tysięcy członków.

Francya. Minister spraw wewnętrznych wydał do prefektów następujący okólnik: „Prezydent republiki powierzył mi w składzie nowego gabinetu kierownictwo spraw wewnętrznych. Żadna dwuznaczność nie powinna zmienić charakteru uchwał zgromadzenia narodowego, których rząd sumiennie przestrzegać będzie; gdyż żadna nie zaszła zmiana w instytucyach Francyi. Prezydent republiki wykonuje swą władzę na podstawie tych samych zasad, co jego poprzednik. Polityka nowego ministerstwa będzie stanowczo konserwatywną. Minister spraw wewnętrznych Beulé.“

— D. 28. maja odjechało około 100 deputowanych zgromadzenia narodowego a między innymi Łucyan Brun, Carayon-Latour, Chesnelong, markiz Franclieu, Fresneau, Keller, ks. Larochefoucault Bisaccia, Larochejacquelin i jenerał du Temple, o godzinie 6 rano osobnym pociągiem do miasta Chartres, którego słynny kościół katedralny stał się obecnie miejscem pielgrzymki. W Chartres powitało miejscowe duchowieństwo przybyłych gości na dworcu kolei żelaznej, skąd procesyą udano się do kościoła. Tu odbyła się w obecności arcybiskupów Paryża i Bourges i biskupów z Poitiers, Saint Brieue, Coutances, Vannes i innych miast powszechna komunia. Arcybiskup paryski msgr. Guibert miał przemowę, w której zwracając się do deputowanych, kładł nacisk na to, że prace ustawodawcze nie mogą wydać pożądanych owoców, jeżeli nie opierają się na zasadach chrześciaństwa Po mszy św. zwiedzili pielgrzymi kryptę katedralną, w której znajdują się szczątki ubrania Najśw. Panny Maryi. Następnie po wspólnem śniadaniu odjechali do Wersalu.

— O procesie Bazaine'a pisze *Figaro*: „Zadawano sobie już nieraz pyta nie, jaki wpływ wywrzeć mogą najnowsze wypadki parlamentarne na dalszy przebieg procesu marszalka Bazaine'a? Dotąd jesteśmy w tej mierze ograniczeni na same tylko domniemania, gdyż dotychczas nie zmieniono zarządzeń, wydanych w sprawie uwięzienia marszałka. Domaga on się ciągle jeszcze stanowczo, ażeby go stawiono przed sądem; małżonka jego wyraża to samo życzenie. Nikt nie może powiedzieć, że zamianowanie marszałka Mac-Mahona prezydentem republiki zmieniło dotychczasowy stan rzeczy. Z naszej strony możemy tylko zapewnić, że obecny gabinet jest zdania, iż proces Bazaine'a mógłby w kołach wojskowych wywołać wzburzenie, którego w obecnym czasie nikt sobie życzyć nie może. Byłoby niezawodnie pożądanem, ażeby się stało zadość sprawiedliwości i ażeby już raz wyrzeczono ostatnie słowo o kapitulacyi Metzu; lecz z drugiej strony ważniejszą jest rzeczą nie dawać oficerom sposobności do rozpraw, które jak na teraz zupełnie są zbyteczne. Armia nasza ma obecnie coś ważniejszego do czynienia, jak rozbierać pytanie, czy Bazaine jest zdrajcą czy Gambetta oszczercą. Łatwo zatem stać się może, iż rząd wyda wkrótce dekret uchylający ten proces. Nie chcemy ręczyć, lecz musimy po rozumie stanu obecnego gabinetu się spodziewać, iż wyżej będzie cenił dobro ogólne jak oskarżenia z przeszłości, które coraz mniej budzą interesu. W obecnej chwili byłoby tak samo niewłaściwem prześladować deputowanego Ranc (byłego członka komuny p. Red.) jak sądzić marszałka Bazaine.“

— Thiers otrzymuje codziennie dużo adresów zaufania od osób prywatnych i rad municypalnych. Niedawno zaszczycily go takiemi adresami miasta Belfort, Nancy, Caën, Bayonne, Gien.

— *Corresp. Havas* donosi, że rząd przedłoży w tych dniach zgromadzeniu nowy projekt ustawy wyborczej do bezzwłocznego załatwienia; następnie uchwali jeszcze izba budżet, poczem aż do 1. października odroczoną zostanie.

— Nowy minister wojny jenerał du Barail jest oficerem kawaleryi. Podczas oblężenia Paryża za komuny złożył świetne dowody odwagi i energii, czem zjednał sobie względy obecnego prezydenta Republiki.

Turcya. Wedle wiadomości z Konstantynopola umarł tamże dnia 24. maja b. r. Khalil basza, muszir Top-hanu i naczelny wódz artylleryi. Zmarły był jednym z najinteligentniejszych dostojników tureckich; wykształcony w Anglii przeprowadził wiele pożytecznych reform, mianowicie w marynarce i artylleryi.

Ameryka. Kongres meksykański uchwalił nadać zmarłemu prezydentowi Juarezowi przydomek: „bohaterski“ i obchodzić uroczyście dzień jego urodzin i śmierci. Oprócz tego zawotował 50.000 dollarów na postawienie pomnika, i po 3.000 dollarów rocznej pensyi dla niezamożnych córek i małoletniego syna byłego prezydenta.

— Wojna z Modokami jest na ukończeniu, gdyż plemię to wyniszczono prawie zupełnie. Powodem wojny było, iż rząd Zjednoczonych Stanów wyznaczył Indyanom tego szczepu zamiast ich siedzib dotychczasowych, inne nieurodzajne i położone wysoko, na które oni przystać nie chcieli. Długo opierali się Modokowie dzielnie, zadając wielkie straty przeważnym siłom wojkowym, ulegli wreszcie, gdy garstka ich zmalała znacznie i gdy nadto znaleźli się między nimi odstępcy, którzy przeszli na stronę wojsk amerykańskich.

KRONIKA.

— ***Pani ministrowa Ziemiałkowska*** opuszcza dziś Lwów pociągiem wieczornym, udając się do Wiednia.

— ***P. Filip Zaleski***, c. k. radca ministeryalny, opuścił temi dniami miasto nasze, udając się do Wiednia na nowe stanowisko w biurze J. E. pana ministra Ziemiałkowskiego. Jesteśmy pewni, że będziemy tylko tłumaczami bardzo szerokiego koła publiczności lwowskiej, żegnając p. radcę Zaleskiego wyrazami najsympatyczniejszego uznania i serdecznych życzeń. Nie wspominając już o zasługach urzędowych i obywatelskich, które w dzisiejszem

stanowiku jego znalazły tak pochlebne uznanie, umiał pan Zaleski ujmującemi zaletami osobistemi pozyskać powszechną sympatyę i zostawić po sobie miłe i życzliwe wspomnienie.

Posiedzenie rady miejskiej odbędzie się jutro z uderzeniem godziny 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym. 1. Zatwierdzenie aktu wyborów uzupełniających do Rady miejskiej. Rekursa w sprawach budowniczych. Zamknięcie rachunków funduszu gminy i fundacyi pod jej zarządem zostających za rok 1871. Sprawozd p. radny Dr. Semilski. 2. Wnioski: w sprawie budowy akademii technicznej; i otworzenia ulicy przez grunt banku krajowego pod l. $607^{2}/_{4}$. Wydzierzawienie restauracyi w ogrodzie miejskim. Odpisanie zaległej u Koppla Rosenstraucha należytości propinacyjnej. Przyznanie zaopatrzenia wdowie po poborcy ś. p. Pawle Riedlu. Sprawozd p. radny Dąbrowski 3. Rezygnacya radnego p. Schapiry. Sprawa zakupna gruntu pod budowę rzeźi. Sprawozd. p. radny Dr. Sermak. 4. Wnioski dotyczące legatów na rzecz funduszu zakładu kalek św. Łazarza śp. Anny Distl i śp. Józefa Reczuszyńskiego Sprawozd. ks. kan. Zabłocki. 5. Projekt podwyższenia opłat od cechowań miar i wag. Sprawozd p. radny Dr. Zuker.

* ***Rozprawy ostateczne.*** W bieżącym tygodniu odbędą się w tutejszym c. k. sądzie krajowym następujące rozprawy ostateczne: Dnia 4. b. m. Hupaty Daniła, o kradzież; Dnia 5. b. m. Ryła Dmytra, o obrazę majestatu; Zarówny Ewy, o gwałt publiczny; Dnia 6. b. m. Ciepelowskiego Zygmuntá, o sprzeniewierzenie; Blicharza Grzegorza, o kradzież; Szkolarza Iwana, o ciężkie uszkodzenie ciała; Wołodki Jewki, o kradzież, Kraczkowskiego Tomasza, o gwałt publiczny; Kozaka Ołeksy, o kradzież; Mamuki Sawy, o ciężkie uszkodzenie ciałą; Kasprowicza Michała, o ciężkie uszkodzenie ciała. Dnia 7. b. m Orgi Maruni, o kradzież; Puski Anny, o ciężkie uszkodzenie ciała.

— ***Nieszczęśliwe wypadki.*** W Porąbie, w powiecie Bielskim dostał się 10-letni Jakób Błasiak pod koło tartaku, przyczem jedna ręka i obie nogi zostały mu zgruchotane. Nieszczęśliwy chłopiec zmarł w 5 godzin po tym okropnym wypadku. — W Starychbrodach w powiecie brodzkim znaleziono w rzece Suchowólce zwłoki zarobnicy Maryi Kurzel, która prawdopodobnie utopiła się sama, gdyż przy obdukcyi nie znaleziono żadnych oznak gwałtownej śmierci.

Pożary. W powiecie Przemyskim zgorzały: dnia 8. maja w Szechyniach w skutek podpalenia dom wartości 130 złr.; dnia 13. maja w Przemyślu na Władyczu dom wartości 80 zł.; dn. 22. maja w Przemyślu na lwowskiem przedmieściu prawdopodobnie w skutek podpalenia karczma wartości 1600 zł.; W Smerecznem w powiecie Krośnieńskim zgorzała 17 maja prawdopodobnie wskutek nieostrożności karczma wartości 345 zł.

— ***Stacye telegraficzne kąpielowe.*** W Iwoniczu, Krynicy, Lubieniu, Szczawnicy i Truskawcu, otworzono z dniem 1. czerwca b. r. stacyą telegraficzną z ograniczoną służbą dzienną na czas trwania sezonu kąpielowego.

— ***Lasker*** głośny deputowany parlamentu niemieckiego otrzymał od lipskiego uniwersytetu dyplom doktora praw h o n o r i s c a u s a.

Zjazd niemieckich dziennikarzy odbędzie się w tym roku w Hamburgu 17, 18, i 19 sierpnia. Przedmiotem obrad będą dwie kwestye: stosunek telegrafów do dziennikarstwa i sprawy inseratowe.

Adres z podpisami 11.500 kobiet otrzymał Disraeli w uznaniu swoich zabiegów około wyjednania samoistnym kobietom parlamentarnego prawa głosowania. Disraeli podziękował pisemnie autorkom adresu i wyraził nadzieję, że szkodliwa dla interesów kraju anomalia niebawem usuniętą zostanie.

Notatki literacko-artystyczne.

— ***Ks. Józef Lubomirski*** ogłosił drukiem swoje w części już znane: *Scenes de la vie militaire en Russie, souvenirs et impressions de voyage* (w księgarni Didier et Comp.)

— ***Konkurs dramatyczny.*** Tegoroczny konkurs dramatyczny, który według umowy zawartej między teatrem lwowskim i krakowskim rozstrzygnąć się ma we Lwowie, nie wyszedł jeszcze po za obręb pogłosek dziennikarskich. O ile wiemy nie poczyniono dotąd żadnych kroków stanowczych, a wybrani na sędziów autorowie nie otrzymali dotychczas nawet pisemnego uwiadomienia o owym wyborze. Posiedzenie pierwsze ma się odbyć 20. tego miesiąca, a na posiedzeniu tem ułożone być mają warunki konkursu. Jeżeli posiedzenie to ma przyjść istotnie do skutku w oznaczonym terminie, to dyrekcya lwowska jaknajrychlej powinna uwiadomić członków komisyi konkursowej, z których znaczna część nie jest zamieszkałą we Lwowie

(K) ***Teatr.*** W drugiem dniu Zielonych świąt wystawiono na scenie lwowskiej po raz pierwszy farsę przerobioną przez W. Anczyca, p. t. R o b e r t i B e r t r a n d czyli dwaj złodzieje. Jest jedna z tych sztuk, jakich pełno mianowicie w niemieckich niedzielnych repertoarzach a których jedynem zadaniem jest ubawienie szerszej publiczności bodaj kosztem prawdopodobieństwa i wszelkich względów estetycznych. Akcya żywa, humor pełen dosadności i werwy, lubo zasadzający się na ciągłem do najwyższego stopnia posuwanem szarżowaniu — oto zalety i wady zarazem widowiska, któremu pp. Dobrzański, Zboiński, Fischer, Hubertowa i Dębicki wyborną grą swoją przyszporzyli niezwykłego powodzenia. Mianowicie p. Dobrzański czy to jako pospolity hultaj wyłamujący biórko, czy to jako śpiewak włoski pobudzał przepełniony teatr do częstych i przeciągłych oklasków.

— ***Koncert.*** Dziś o godzinie 6 wieczorem odbędzie się drugi koncert Towarzystwa muzycznego pod kierownictwem artystycznego dyrektora K. Mikulego z współudziałem pana Michałowskiego, pianisty konserwatoryum lipskiego. Program jest następujący: 1. R. Volkman 2ga Serenada (f-dur). 2. Adam, arja z opery „La Reine d'un jour“ odśpiewa p. Olski artysta śpiewak opery polskiej. 3. Sonata (f-moll) op. 57 odegra p. Michałowski. 4. Bach. aria odegra p. Bruckmann. 5. Kratzer „Ujrzałem raz“ odśpiewa p. Olski. 6. a) Chopin, Nocturna op. 15, b) Moscheles „Etudy“ op. 70. (as-dur i b-moll), c) Chopin, Polonaise op. 53. (as-dur) odegra p. Michałowski.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Stan Zasiewów w Galicyi.

□ Chcąc powziąć dokładne wyobrażenie o stanie zasiewów w Galicyi, trzeba najpierw uwzględnić peryod jesienny ubiegłego roku, peryod ten bowiem rozstrzyga w znacznej mierze kwestyę urodzaju zasiewów zimowych. Pod tym względem późne lato i jesień roku 1872 nie bardzo były sprzyjające, odznaczały się bowiem poniekąd posuchą, a niezwyczajne ciepło trwało jeszcze do najpóźniejszych dni jesieni. Wśród takich okoliczności jesienna uprawa pól odbywać się mogła tylko z trudnością, a zasiewy już w Październiku wybujały do tego stopnia, że gospodarze z troską oczekiwali przyszłego lata. Na szczęście nie mieliśmy w zimie silnych i gwałtownych mrozów, a tym sposobem lekka nawet osłona śniegu uspakajała obawy.

W r. 1873 spadł jednak we wschodniej Galicyi i nizinach karpackich śnieg obfity, pokrywając pola, i ułatwiając komunikacyę sannemi drogami, tak że Styczeń i Luty uważane być mogły i pod tym względem za normalne i odpowiadały wymaganiom gospodarskim. W połowie Stycznia nastąpiły także znaczniejsze zimna i potworzyły się lody, które pożądane były głównie fabrykantom piwa, zaniepokojonym wielce brakiem lodu. Koniec Lutego przyniósł nam odwilż; obeszło się jednak bez gwałtownych wichrów, w skutek czego nie słychać było o znacznych uszkodzeniach lasów. Pogoda w Marcu była w pierwszej połowie miesiąca dość łagodna, a i druga połowa nie raziła ostrością. Za to Kwiecień w pierwszych swych dniach powitał nas dotkliwszem zimnem; zasiewy jednak wiosenne były już w pełnym trakcie i mimo niepogody dokonane zostały szczęśliwie, zwłaszcza że śnieg nieobfity stopniał powolnie nie przepełniając pól zbyteczną wilgocią

Niepogodą i zimnem rozpoczął się Maj, i okrył pola i znacznie już rozwinięte zasiewy śniegiem do wysokości 3 cali. Równocześnie mieliśmy — 1R°. Troskliwi gospodarze zostali zaniepokojeni, a widoki pięknego żniwa znacznie się zmniejszyły. Na szczęście zimna dotkliwe, 3 dni trwające, nie zaszkodziły znacznie ani zimowym ani letnim zasiewom. Skończyło się na przestrachu, chociaż zimna obejmowały całą Galicyę. Nawet w bezpośredniem pobliżu stoków Karpat mróz nie był silniejszym niż na dolinach; natomiast zachodnie prowincye rossyjskie, a mianowicie gubernia kijowska i Wołyń ucierpiały więcej od przemrozków.

Przy dzisiejszem rozprzestrzenieniu się naszych kolei galicyjskich musimy w sprawozdaniach naszych uwzględniać także sąsiednie rossyjskie prowincye, a to tem bardziej, że prowincye te nadwyżkę swych produktów rolniczych albo bezpośrednio do Galicyi, albo przez nią na targi niemieckie wysyłają. Dowóz jak przewóz są dla Galicyi zarówno ważne, w obu bowiem wypadkach rozwój ruchu handlowego wpływa dobroczynnie na nasz przemysł krajowy i na wzrost ekonomicznego życia.

Ż y t o o które najbardziej obawiano się w Galicyi, gdyż miejscami przymarzło zupełnie, odżywiło się znowu, a choć zdarzały się tak zwane „wypalone“ przestrzenie, to przecież nie można skarzyć się na istotne, znaczniejsze szkody. Przeciwnie żyta tak się poprawiły, że jak dawniej, i tego roku liczyć można w ogólności na dobre, średnie zbiory. Pojedyncze okolice Galicyi a mianowicie południowe powiaty przypierające do Karpat, w Bocheńskiem, Jarosławskiem, Drochobyckiem, Stanisławowskiem i Kołomyjskiem uskarzają się wprawdzie na niepomyślny stan ozimego żyta, zato jednak w Przemyskiem i Tarnopolskiem stan żyta jest zadowalniający.

J ę c z m i e ń utrzymał się powszechnie w dobrym stanie, który uprawnia do dobrych nadziej, zatem większej jest wagi, że galicyjskie browary za każdym razem, ilekroć w kraju wypada urodzaj na jęczmiona, bardzo znaczną część potrzebnych zapasów zakupują w Galicyi, nie potrzebując sprowadzać ich z Morawy.

P s z e n i c a dobrze wypadła tak w ozimym jak w wiosennym zasiewie, rdza po największej części znikła, a niespodziewane zimna wcale tu nie zaszkodziły. Ponieważ pszenica galicyjska znakomitą ma reputacyę na niemieckich targach zbożowych, a młyny przenoszą ją nad węgierską, więc handlarze zboża tem więcej przypisują wagę do dobrego żniwa. O w i e s stosownie do pory w dobrym jest stanie i obiecuje zbiór obfiity.

Przecież mimo to wszystko drobniejsi gospodarze nie pozbyli się obaw i z troską oczekują lata. Panuje bowiem w doświadczonych kołach gospodarskich zdanie, że łagodność niezwykłą zimy okupić będzie trzeba częstszemi przymrozkami i gradem. Z i e m n i a k i wybornie się trzymają. Stan b u r a k ó w, które zajmują w kraju naszym wielkie obszary pól, zupełnie jest zadowalniający i daje podstawę najlepszym nadziejom.

Z Czech, Morawy i Węgier dochodzą nas także pomyślne wieści o stanie zasiewów. W Rosyi wpłynęły ostatnie obfite deszcze bardzo zbawiennie. Nie trzeba atoli zapominać, że jak tego już nauczyły dotkliwe doświadczenia, o dobrych żniwach mówić można stanowczo dopiero wtedy, gdy zbiory już będą ukończone. Mimo to stan zasiewów nie przestanie być ważnym warunkiem kombinacyi handlarzy, komissjonarzy i właścicieli młynów, dla tego też rzucimy nakoniec kilka słów o stanie zasiewów innych krajów. W Anglii ucierpiały oziminy z powodu ustawicznych deszczów, i już dziś da się przepowiedzieć, że tegoroczne zbiory nie wypadną tam lepiej od zeszłorocznych, i okaże się potrzeba dowozu. Tamtego roku okryła potrzebę Anglii Francya, która cieszyła się bardzo obfitem żniwem. Około 300000 angielskich korcy (quartrów) zboża wywieziono z Francyi do Anglii w trzech pierwszych miesiącach po żniwie. Dopiero na wiosnę poczęła także Ameryka, a mianowicie Kalifornia zaopatrywać Anglję w zboże. Tego roku rzecz się ma inaczej, Francya nie ma widoków tak świetnego zbioru jak w zeszłym roku, i nie będzie odgrywała tak znacznej roli w handlu zbożowym Z Ameryki także nie bardzo pomyślne nadchodzą wieści o zasiewach. Wnosić tedy wypada, że tym razem powołane będą także kraje kontynentalne do pokrycia niedostatku zbożowego w Anglii. Jeżeli nie nastąpi jaka niepomyślna zmiana, a zasiewy dotrzymają tego, co obiecują, to można przypuszczać, że Galicya tego roku weźmie znaczny udział w wywozie zboża.

— Wystawa wiedeńska. Dnia 31. maja otwartą została przez Najj. Pana wystawa zwierząt. Jest to znakomite uzupełnienie wystawy powszechnej. Wystawa zwierząt domowych zawiera nadzwyczaj liczne okazy z Niemiec, Włoch, Francyi, Anglii, Holandyi, a rzec można, że pod względem obfitości, piękności i wyboru nie miała i nie będzie miała tak prędko równej sobie. Wszyscy znawcy zgodzili sią na to, że nigdy jeszcze niewidziano w Europie tak niepospolitych okazów zwierząt domowych, i tak nieskończonej rozmaitości, jak obecnie w Wiedniu Cudzoziemcy fachowi oddają mnóstwo pochwał a nie tylko całej wystawie, ale w szczególności okazom austryackiego bydła. Wystawa ta zamkniętą będzie już dnia 9. b. m. Ktokolwiek tedy pragnie obznajomić się z tym dla gospodarstwa tak ważnym działem wystawy, niechaj pospiesza bezzwłocznie. Nie tak prędko, a z pewnością n i g d y t a k b l i z k o nie zdarzy się naszym gospodarzom sposobność oglądania tak obfitej, wszystkie kraje obejmującej wystawy bydła.

□ ***Otwarcie koleji Kijowsko-Brzeskiej*** w połączeniu z koleją Karola Ludwika w Brodach nastąpi w najbliższym czasie. Przyczyną dotychczasowej zwłoki jest opóźnienie budowy szyn łączących między Brodami i Radziwiłowem. Najpierw otwartym będzie ruch osobowy, a dopiero później przyjmowane będą towary. Po otwarciu tej koleji spodziewać się należy, że ożywi się znacznie przywóz produktów surowych do Galicyi i Niemiec. Pociągi pospieszne, łączne się z koleją Karola Ludwika, nie weszły dotychczas na tej koleji w życie.

□ ***Zniżenie taryfy na koleji Karola Ludwika.*** Podług dotychczasowych postanowień generalnej dyrekcyi przewożonem bywa zboże (jęczmień owies, hreczka, jagły, żyto przenica etc.) dalej bób, groch, soczewica, len, mak, rzepak lnianka, a w końcu mlewo z zboża i z nasion strączkowych, otręby, grys, kasza i słód po zniżonej cenie $^{1}/_{4}$ ct. od centnara i mili pod tym warunkiem jeżeli najmniej 100 centnarów cłowych wysyła się odrazu za jednym listem frachtowym i na odległość wynoszącą przeszło 45 mil do Krakowa lub po za Kraków. Od 1. czerwca o g r a n i c z e n i a t e u s t a j ą a zniżenie ceny przyznawanem będzie bez względu na kierunek towarow.

═ ***Przerwa na koleji.*** Z powodu gwałtownej ulewy przerwaną została komunikacya na koleji Koszycko-Bogumińskiej między stacyami Czacza a Neustadt.

Sprawozdanie tygodniowe
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej
o cenach zboża i produktów
zrealizowanych na placu lwowskim
w ciągu tygodnia od 22. do 29. maja 1873.

Z b o ż a. Przenica 170 ℔ czelna biała zł. 15 poszukiwana, czelna żółta albo czerwona zł $14-14^{3}/_{4}$; Żyto 160 ℔ średnie zł. $8^{3}/_{4}-9^{1}/_{2}$; Jęczmień 140 ℔ zł. $7-7^{1}/_{2}$; N a s i o n a o l e j n e. Rzepak zimowy 150 ℔ zł. 8—9; Rzepak letni 150 ℔ zł. $7-7^{1}/_{2}$; Lnianka 150 ℔ zł $6-6^{1}/_{2}$; Okowita 80 Tralles, 41 miar handel mdły zł. $17-17^{3}/_{4}$ na Czerwiec Sierpień zł. $18^{1}/_{4}-18^{1}/_{2}$.

OSTATNIA POCZTA.

Według prywatnego telegramu, który nas doszedł, odkryto w jednym z wielkich banków wiedeńskich defraudacyę wynoszącą 600 000 zł.

Przy odbytem 3 b. m. ciągnieniu losów pożyczki loteryjnej z r. 1864 wyciągnięto: Serja 1083 Nr. 48 wygrał 250.000 złr., serja 3684 Nr. 35 złr. 25.000; ser. 2538 Nr. 14 złr. 15000; ser. 2627 Nr. 99 złr. 10.000. Inne wyciągnięte serje są: 1539 i 3191.

W Madrycie otwartą została konstytuanta kortezów dnia 1. b. m. Zagaił ją prezes Rady ministrów. W mowie swej dał pogląd na wypadki minione, usprawiedliwiał rozwiązanie komisyi nieustającej, która dążyła do obalenia rzeczypospolitej, i wyliczył środki, których rząd użyje na przyszłość. Prezes wyraził dalej przekonanie, że ze strony państw europejskich nie grozi Hiszpańskiej republice żadne niebezpieczeństwo, albowiem niema ona nic wspólnego z rewolucyą. Karność w wojsku została przywróconą. Sądownictwo będzie zreorganizowane; nastąpić ma rozdział państwa od kościoła. Stan finansów jest wprawdzie smutny, ale mimo to pożyczkę dało się zaciągnąć pod lżejszemi warunkami niżli to się udało monarchji. Niewolnictwo w Kubie będzie zniesione. Mowa ta wywołała wielkie i dobre wrażenie. Prezesem izby wybrany został tymczasowo O r e n s y.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

W i e d e ń 3. czerwca. Król belgijski odjechał w południe. Cesarz i Arcyksiążę Józef odprowadzili Go aż do dworca kolei zachodniej.

Firma Brandeis i Weckersheim zawiesiła wypłaty. *(B. K.)*

W i e d e ń, 3. czerwca. *Wiener Abendpost* upoważnioną jest do oświadczenia, że wiadomości dziennikarskie o mniemanych układach między członkami rządu a dawniejszym dyrektorem generalnym kolei lwowsko-czerniowieckiej w sprawach tejże koleji są zupełnie nieprawdziwe. *(K. B.)*

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Lwów dnia 3. Czerwca 1873.

Efekta	Złote austryackie płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Południowy kurs lwowski.				
Kolei galic. Karola Ludw. po 200 zł. m. k.	214	50	216	50
Kolei lwow.-czern. Jassy po 200 zł. w. a.	147	—	151	—
Banku hip. gal. po 200 z wpłatą	—	—	—	—
Papierni czerlańsk. po zł. w. a.	—	—	—	—
Galic. banku krajowego	—	—	—	—
2. Listy zastawne za 100 zł.				
Towarzystwa kredyt. galic. 5% w. a.	77	75	78	75
" " " 4% w. a.	70	75	72	—
Banku hipotecznego galic.	85	75	86	75
Galic. zakładu kredyt. włościańskiego	94	75	96	—
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne galic.	75	25	76	50
" W. Ks. Krakowskiego	—	—	—	—
" Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	—	—	-	—
Pierwszeń. kol. gal. Karola Ludw. I. Emissyi	—	—	—	—
" " " " " II. "	—	—	—	—
" " Lwow.-Czerniow. I. "	—	—	—	—
" " " " II. "	—	—	—	—
Dukat holenderski	5	13	5	22
" cesarski	5	15	5	24
Napoleond'or	8	75	8	85
Pół imperyał rossyjski	8	82	9	—
Rubel rosyjski srebrny	1	68	1	78
" " papierowy	1	48	1	50
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	66½	1	69
Srebro	109	50	111	—

(Oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. Maja 1873.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	(pien.	towar.)
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	72.75	73.—
" " od kwietnia do października po 5%	72.75	73 —
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	265.—	268.—
" " " " 1839 piąta część losów	265.—	268.—
" " " " 1854 po 250 zł. 4%	96.25	96.75
" " " " 1860 po 500 zł. 5%	99.50	100.—
" " " " 1860 go 100 zł. 5%	114.—	115.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	138.50	139.50
Renty Com° po 42 lir. austr.	25.50	26.—

B. Krajów koronnych.	(pien.	towar.)
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	75.—	76.—
Galicyi	74.25	74.25
Niższej Austryi	94.—	95.—
Siedmiogrodu	72.50	73.—
Węgier	77.—	78.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Bank anglo-austryacki na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	198.—	199.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	292.50	293.50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	—.—	1075.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hip. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Gal. bank dla handlu i przem. à 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Gal. tow. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	934.—	956.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	615.—	620.—
Kol. Ces. Elźbiety po 200 zł. m. k.	233.—	235.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2160.—	2180.—
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. m. k.	213.—	215.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szterl.)	145.—	146.—
Kol. naddniestrzańska à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Kolej żelazna Preszów-Tarnów (węg. część) à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Kol. żel. węgier. gal. I. à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k.	329.—	330.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a.	186.—	187.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—
Tow. akc. dla wyd. potażu w Kałuszu à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Tow. gal. bud. i wyrobu cegieł à 200 z wpłatą 50%	—.—	—.—
Galic. tow. dla budowy i parcelowania 100 zł.	—.—	—.—
Galic. tow. rektifikacyi spirytusu à 500 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kred. ziem. przezn. do losow po 5% w srebrze	99.75	100.25
Gal. zakł. kred. ziem. w Krak. losów w 18. lat 6%	95 50	96.—
" " " " " " 36. " 6%	94.50	95.—
" " " " " " 36. " 5½	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
" " " po 5%	—.—	80.50
Gal. banku hip. po 6%	—.—	87.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	95 —	95.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los po 5%	87.75	88.25
Węgier. towarz. ziemskie po 5½%	—.—	84.—
" " " (rente) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	—.—	88.—
" " " 100 zł. w. a.	86.—	—.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.—	102.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.50	—.—
" " " " III. "	95.50	96.50
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—
Kol. Albrechta à 300 zł. 5% w. a. za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Kol. naddniestrzańska à 300 zł. 5% w. a.	—.—	65.—
Towarzystwo kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) à 300 zł. 5% w srebrze	—.—	88.-
Kol. lwowsko-czerniowiecko-jaska VI. emisyi à 300 zł. 5% w srebrze	—.—	—.-
Węg. gal. kol. żelazna à 200 zł. 5% w srebrze w. a	—.—	—.-

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	—.—	176.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98.—	99.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	30.50	31.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.50	2[illegible].—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.25	27.75
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	24.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	116.—	118.—
" " " 50 zł. w. a.	56.—	57.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	25.—	26.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.50	23.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	91.25	91.75
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.50	93.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	93.75	94.—
Hamburg za 100 M. B.	54.40	54.60
Londyn za 10 ft. szt.	110.35	110 70
Paryż za 100 fr.	43.—	43.10

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
" peł. wagi	5.29	5.30
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.84	8 86
Rosyjski imperyał	—.—	—.-
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	109.50	110.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3. Czerwa.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	67	80
" " w srebrze	72	25
Losy z 1860 roku	99	75
Akcye banku wiedeńskiego	963	—
" " kredytowego	277	—
Londyn 10 funtów szterlingów	110	—
Srebro	109	50
Napoleond'or	8	80
Dukat	—	—

Pierwsza węgiersko- galic. kolej żelazna.

Nr. 2908. (1563 2—3)

Drugie zwyczajne ogólne zebranie akcyonaryuszów Pierwszej Węgiersko-Galicyjskiej kolei Żelaznej odbędzie się dnia 30. czerwca 1873 o godzinie 10. przedpołudniem w sali niższo-austryackiéj izby handlowéj w Wiedniu, Herrengasse Nr. 14.

Porządek dzienny:

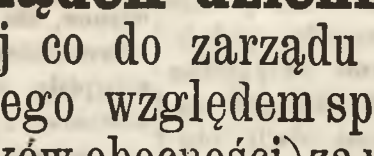
1. Sprawozdanie Rady zawiadowczej co do zarządu i rachunków rocznych.
2. Sprawozdanie Wydziału rewizyjnego względem sprawdzenia rachunków z roku upłynionego.
3. Ustanowienie wynagrodzenia (marków obecności) za udział w posiedzeniach Rady zawiadowczej.
4. Wybór trzech członków Rady zawiadowczej w miejsce trzech wylosowanych stosownie do statutów.
5. Wybór Wydziału rewizyjnego do sprawdzenia rachunków z roku 1874.

Panowie akcyonarysze posiadający najmniej 25. akcyi a życzący sobie wykonać służące im prawo głosowania, zechcą w myśl §§. 40.—42. statutów złożyć swoje akcye najdalej do dnia 22. czerwca 1873. w biórze Pierwszej Węgiersko-Galicyjskiej Kolei Żelaznej w Wiedniu Mariahilferstrasse Nr. 1. A, lub w biórze c. k. uprzywilejowanego Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu. Akcye winne być złożone według konsygnacyi w dwóch egzemplarzach przez oddawcę spisać i podpisać się mających. Blankiety konsygnacyi bezpłatnie wydawane będą w powołanych wyżej biórach.

Składający akcye otrzyma jeden z tych egzemplarzy konsygnacyi wraz z kartą legitymacyjną na ogólne zebranie. Złożone akcye oddane zostaną posiadaczowi po odbyciu ogólnego zebrania za zwrotem odpowiedniej konsygnacyi.

W rasie zastępstwa winien upoważniony przez akcyonaryusza pełnomocnik złożyć legalizowane a przynajmniej przez dwóch świadków podpisane pełnomocnictwo swe w biórze Towarzystwa najpóźniej na dwa dni przed odbyciem ogólnego zebrania.

Wiedeń, dnia 25. maja 1873. **Rada Zawiadowcza.**

C. k. uprzyw. kolej gal. Karola Ludwika.

OBWIESZCZENIE.

Dla przewozu osób, pakunków podróżnych i pospiesznych, jako też towarów na linii łączącej Brody z Radziwiłowem i przeciwnie, ustanowioną została osobna taryfa przewozowa, która z dniem otwarcia wspomianej linii w życie wejdzie.

Taryfy te nabyć można w naszych stacyach.

Lwów, dnia 28. maja 1873. (1556 1 - 3) **Dyrekcya ruchu.**

Z drukarni E. Winiarza.

DZIENNIK URZĘDOWY do GAZETY LWOWSKIEJ z dnia 4. Czerwca Nr. 127.

(1500 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2007. C. k. Sąd powiatowy w Jaśle uwiadamia Jakóba Harca z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciwko niemu, tudzież Józefowi Myśliwcowi wniesła Katarzyna Harcowa imieniem małoletniej Justyny Harcówny pod dniem 3. kwietnia 1873 l. 1502 do tutejszego Sądu pozew o przyznanie własności i oddanie gospodarstwa pod Nrk. 29 w Lipnicy górnej położonego, który do ustnej rozprawy z terminem na dzień 19. sierpnia 1873 o 9 godzinie przed południem dekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu Jakóba Harca jest nieznane, przeto Sąd ustanowił dla niego kuratora w osobie tutejszego notaryusza pana Przyłęckiego i zaleca pozwanemu, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sobie innego zastępcę obrał, gdyż wszelkie z zaniedbania wynikłe złe skutki sam przypisze.

Jasło dnia 14. maja 1873.

(1502 3—3) **E d y k t.**

L. 1672. C. k. Sąd powiatowy w Gródku niniejszem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia należącej się c. k. uprzyw. zakładowi kredytowemu włościańskiemu od Jurka Bodryły, kwoty 294 zł. w. a. z większej 300 zł. z odsetkami 12% od dnia 20 lutego 1870, aż do dnia rzeczywistej zapłaty bieżącymi z dalszymi odsetkami 3% od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej, tudzież kosztów eksekucyjnych 11 złr. 32 ct. i 6 zł. 36 ct. w. a., jakoteż i niniejszych kosztów egzekucyjnych w kwocie 4 zł. 17 ct. w. a. odbędzie się na dniu 3. lipca 1873 o godzinie 9 rano ponowna licytacya realności pod nrk. 29 w Bartatowie położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Jurka Bedryły własnej na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego. Wadyum wynosi 80 zł. w. a.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek 8. kwietnia 1873.

(1507 2—3) **E d y k t.**

L. 20741. Lwowski c. k. sąd krajowy uwiadamia niniejszem Leę Bodek z miejsca pobytu niewiadomą, że dla niej z powodu prośby Aschera Bendel o wykreślenie prenotacyi kwoty 612 złp. na realności pod l. 175$\frac{3}{4}$ pierwotnie na rzecz firmy „Löw Jolles et Comp." a wskutek cesyi tej firmy na rzecz Ley Bodek uskutecznionej jako nieusprawiedliwionej mianowano kuratorem p. adw. Dr. Schaffa ze substytucyą p. adw. Dr. Berlinera, któremu równoczesną uchwałę z wyznaczeniem terminu do usprawiedliwienia tej prenotacyi na dzień 1. lipca 1873 doręczono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 19. kwietnia 1873.

(1508 2—3) **Edykt.**

L. 12824. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Alfreda Bogusza, że przeciw niemu Józef Miniewski pod dniem 22. maja 1873 l. 12824 o zapłacenie sumy wekslowej 10 000 franków wniósł pozew, w załatwieniu którego p. Alfredowi Boguszowi uchwałą z dnia 23. maja 1873 l. 12824 polecono, by na zasadzie wekslu z dnia 1. czerwca 1868 przez niego akceptowanego, 1. czerwca 1870 płatnego sumę 10.000 franków z procentem po 6% od dnia 2. czerwca 1870 i koszta 8 zł. 21 ct. w 3 dniach pod rygorem egzekucyi wekslowej uiścił, lub w tym czasie swe zarzuty wniósł.

Gdy miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego Alfreda Bogusza na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. Dr. Wilkosza z zastępcą w osobie adw. Dr. Kaufmana kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby z wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków 23. maja 1873.

(1520 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 9751. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia, że na prośbę Jana Schnitzla i wspólników w drodze egzekucyi prawomocnego wyroku z dnia 26. września 1872 l. 17697 celem zniesienia wspólnej własności realności pod l. 16 w Tarnowie w mieście położonej, egzekucyjna sprzedaż rzeczonej realności pod l 16 w Tarnowie w trzech terminach mianowicie: 24. czerwca, 22. lipca i 19. sierpnia 1873 każdą razą o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie przedsięwziętą będzie pod następującemi warunkami:

1) Realność pod l. 16 w mieście Tarnowie położona, składająca się z frontowej jednopiątrowej kamienicy i trzech domów murowanych w oficynach, oraz przyległego placu budowlanego, sprzedaną będzie ryczałtem, a to na pierwszych dwóch terminach tylko powyżej ceny szacunkowej wynoszącej kwotę 9515 złr. w. a., zaś na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę

2) Za cenę wywołania stanowi się rzeczony szacunek w kwocie 9515 złr. w. a

3) Każdy chęć kupna mający obowiązany jest złożyć przed rozpoczęciem licytacyi na ręce komisyi licytacyjnej wadyum 10% ceny szacunkowej to jest okrągłą kwotę 952 złr. w. a. w gotówce w obligacyach państwowych indemnizacyjnych galicyjskich, lub w listach zastawnych galicyjskiego towarzy-twa kredytowego ziemskiego we Lwowie.

4) Współwłaściciele realności pod l. 16 których części nie są tabularnemi długami obciężone i którzy prawa własności po dzień 30. kwietnia 1873 przez wpisanie w księgi gruntowe nabyli i od poprzedniego złożenia wadyum są uwolnieni, gdyby jednak ktory kolwiek z nich jako najwięcej ofiarujący rzeczoną realność nabył, obowiązany będzie w dniach 8 od dnia odbytej licytacyi złożyć w gotówce wadyum w kwocie 952 złr. w. a. do depozytu sądowego.

5) Kupiciel obowiązany jest egzekucyę prowadzącym w 14. dniach po prawomocy uchwały akt licytacyi zatwierdzającej na nich przypadającą część ceny kupna do ich rąk za tychże kwitem zapłacić, i w tymże samym czasie resztującą cenę kupna, w którą w gotówce złożone wadyum wliczyć należy, do depozytu sądowego złożyć, lub wykazać się, że się z współwłaścicielami inaczej ułożył, poczem nowonabywcy dekret własności wydany i tenże na własny koszt i fizyczne posiadanie rzeczonej realności wprowadzony i za właściciela intabulowany będzie.

6) Ciężary gruntowe a to, prawo wspólnej własności do muru domowego, podwórzowego i ogniowego realności l. 16. w stanie czynnym tej realności Dom. 1. pag. 87 n. 6 i 8 haer. na rzecz sąsiedniego domu, a raczej na rzecz funduszu religijnego, tudzież służebności na rzecz tegoż funduszu religijnego w stanie biernym realnosci pod l. 16 Dom. 1. pag. 85 n. 3 i 4 on. intabulowane, pozostawia się nie naruszone, a rzeczony fundusz wszystkie prawa tak jak przed, tak i po sprzedaży wykonywać ma.

Resztę warunków licytacyi tudzież akt oszacowania i wyciąg hipoteczny sprzedać się mającej realności można w registraturze sądowej, a w dzień licytacyi przy komisyi licytacyjnej przejrzeć lub odpisać.

O tem zawiadamia się wszystkich współwłaścicieli realności pod l. 16 w Tarnowie do rąk własnych, a na wypadek, gdyby uchwała licytacyę rozpisująca jednemu lub drugiemu z współwłaścicieli wcale, lub dosyć wcześnie doręczoną byó nie mogła, do rąk kuratora w osobie adw. Dr. Tokarza z substytucyą adw. Dr. Kwiatkowskiego ustanowionego, wreszcie wszystkich możliwych wierzycieli, którzy by do ksiąg gruntowych po dniu 30. kwietnia 1873 weszli, do rąk ustanowionego kuratora adw. Dr. Forysta z substytucyą adw. Dr. Ringelheima.

Z rady c. k. sądu obwodowego

Tarnów, dnia 16. maja 1873.

(1516 2—3) **E d y k t.**

Nr. 20739. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Ascher Bendel przeciw Janowi i Teresie małż. Rybotyckim dnia 4. kwietnia 1873 do l. 20739 pozew o wymazanie zaintabulowanej na rzecz pozwanych Jana i Teresy małż. Rybotyckich sumy 1000 złp. z pn. ze stanu biernego realności pod l. 175$\frac{3}{4}$ we Lwowie wniósł, w skutek którego termin na dzień 4 sierpnia 1873 o godzinie 10. przed południem do rozprawy wyznaczony został.

Ponieważ życie i miejsce pobytu Jana i Teresy małż. Rybotyckich, jest niewiadomem zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania ich, na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. Dr. Jekelesa, z zastępstwem przez adw. Dr. Witza kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustaw obowiązujących przeprowadzoną będzie.

Wzywa się więc niniejszym edyktem pozwanych, ażeby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, 26.. kwietnia 1873

(1501 2—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 2591. C. k. sąd powiatowy w Jaworowie podaje niniejszem do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Wolfa Glas w sumie 50 złr. z pn. odbędzie się w dniach 7., 14. lipca i 11. sierpnia 1873 każdą razą o godzinie 10. przed południem publiczna sprzedaż realności Iwana Szwec własnej pod l. c. 40 a sub rep. 162 w Czernilawie położonej, składającej się z chaty mieszkalnej, stodoły, ogrodu i pola ornego w objętości 5 morgów na 178 złr. oszacowanej.

Sprzedaż ta odbędzie się w budynku c k. sądu powiatowego w Jaworowie. Cenę wywołania stanowi suma 178 złr., wadyum zaś 17 złr. 80 ct. w. a.

Dalsze warunki licytacyjne jak również akt opisania i oszacowania w tutejszym sądzie przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego

Jaworów, dnia 7. maja 1873.

(1512 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 907. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Jossel Sternberg przeciw leżącej masie po Olexym Kadrynciki pto 115 złr. z pn przymusowa sprzedaż gospodarstwa w Trubczynie pod l. kons. 15 położonej dnia 15. lipca 1873, 12. sierpnia 1873 a w razie nieudania się 9. września 1873 każdą razą o 9. godzinie z rana w tutejszym sądzie się odbędzie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądowego oszacowania 476 złr. w. a i każden chęć kupienia mający winien jest 10% takowej t. j. 50 złr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyi mogą być w tutejszosądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

Z c. k. sądu powiatowego

Mielnica, dnia 23. marca 1873.

(1509 2—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 7494. Antoni Fibich nominowany c. k. Notaryusz we Frysztaku, w obwodzie c. k. sądu obwodowego w Tarnowie, wykonał przysięgę służbową dla c. k. Notaryuszy przepisaną, dnia 2. maja 1873.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków, dnia 13. maja 1873.

(1503 2—3) **E d y k t.**

Nr. 1694. C. k. sąd powiatowy w Gródku podaje do wiadomości, że na zaspokojenie sumy 58 złr. m. k. czyli 60 złr. 90 ct. w. a. z pn. przez p. Erazma Błockiego, przeciw Sarze i Ickowi Buchholz wywalczonej, odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 10. lipca 1873 o godzinie 10 z rana egzekucyjna licytacya realności l. 80 w Bartatowie położonej ciała tabularnego nie stanowiącej.

Wadyum wynosi 10 złr. w. a.

Warunki licytacyi w tutejszo sądowej registraturze przejrzane być mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek, dnia 28. marca 1873.

(1505 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3361. C. k. sąd powiatowy w Sieniawie podaje do wiadomości że na dniu 17. lipca 1873 i 31. lipca 1873 o 10. godzinie przed południem, odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż, następnych po zmarłym Samuelu Wasserkrug pozostałych realności:

1. Domu mieszkalnego l. 258 w Sieniawie położonego wartości szacunkowej 640 złr. w. a.

2. Połowy realności l. 254 w Sieniawie położonej wartości szacunkowej 150 złr. w. a.

3. Ogrodu pod l. 251 w Sieniawie wartości szacunkowej 150 złr. w. a.

4. 18 zagonów gruntu l. 74 na Wylewie wartości szacunkowej 110 złr. w. a.

Każda z powyższych realności z osobna sprzedaną zostanie. Jako cenę wywołania przyjmuje się wyżej podana wartość szacunkowa. Wadyum wynosi $^{10}/_{100}$ wartości szacunkowej każdego przedmiotu.

Na terminie powyższym realności i grunta wyż wymienione tylko wyżej, lub za cenę szacunkową sprzedane zostaną. Opisanie realności i gruntów oraz bliższe warunki sprzedaży, przejrzane być mogą w registraturze tutejszego sądu.

O czem się chęć kupienia mających zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Sieniawa, dnia 20. lipca 1872.

(1515 2—3) **Edikt.**

Z. 30773. Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg, wird wegen Besorgniß der Verjährung des eingeklagten Wechsels vor der Zustellung desselben dem Belangten Hersch Bertisch bekant gegeben, daß Samuel Altstadt wieder in die Zahlungsauflage der Wechselsumme pr. 166 fl. ö. W. am 21. Maj 1873 z. Z. 30773 hiergerichts erwirkt hat, und daß für denselben ein Curator in der Person des Hr. Landesadv. Dr. Nurkowski mit Substituirung des Hr. Landesadvkt. Dr. Popiel ernannt und zugleich demselben die betreffende Zahlungsauflage zugestellt wurde.

Lemberg am 21. Mai 1873.

(1506 3—3) **E d y k t.**

L. 1394. C. k Sąd powiatowy w Grzymałowie wiadomo czyni, iż Piotr Hnatyszyn z Podlesia zgodnie z uchwałą c k. Sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 9 kwietnia 1873 L 4374 marnotrawcą uznany został i mu kuratora w osobie Hrynka Hnatyszyn nadano.

C. k. sąd powiatowy.

Grzymałów dnia 10. Maja 1873.

(1504 2—3) **E d y k t.**

Nr. 2413. C. k. sąd powiatowy w Gródku niniejszem wiadomo czyni, że na dniu 3. grudnia 1849, 6. grudnia 1850 i 1. listopada 1856 zmarli w Gródku Józef Tomkiewicz, Franciszek Tomkiewicz i Ludwik Tomkiewicz bez rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Edwarda Tomkiewicza do spadku tego konkurującego nie jest wiadome, zatem wzywa go się, aby w przeciągu jednego roku od ogłoszenia niniejszego edyktu w tutejszym sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku tego wniósł, gdyż w przeciwnym razie z zgłaszającymi się spadkobiercami i postanowionym dla niego kuratorem Bernardem Tomkiewiczem przeprowadzony zostanie.

Gródek, dnia 20. kwietnia 1873.

(1540 1—3) **Edykt.**

Nro. 7144. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy jako wekslowy uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Leibę dw. im. Barona, że przeciw niemu na mocy wekslu z daty Stanisławów dnia 17. stycznia 1873. na 200 złr. w. a. opiewającego uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 7144 nakaz zapłaty tej sumy z 6% od dnia 18. kwietnia 1873. i kosztami sądowemi 6 złr. 57 ct. w. a. na rzecz Herscha Weingartena wydanym i ustanowionemu w osobie adw. Dr. Wurzla z zastępstwem adw. Dr. Bardacha kuratorowi doręczonym został.

Z. c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 26. maja 1873.

(1548 1—3) **Edykt.**

Nro. 5719. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że p. Cezarowi Szaszkiewiczowi mieszkającemu w Tarnopolu zginął kwit zastawniczy daty Tarnopol dnia 3. grudnia 1872. nr. 1293, przez filię c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego w Tarnopolu wystawiony podpisany przez panów Becht i Landau na sześćdziesiąt sztuk półimperyałów w złocie ocenionych na 525 złr w. a, na które dano pożyczkę w kwocie 480 złr. z terminem zwrotu 3 marca 1873. i prolongacyą do 3 maja 1873. przez pana Tapkowskiego podpisaną.

Wzywa się zatem posiadacza tego kwitu aby w przeciągu jednego roku ten kwit w sądzie złożył, ileże po upływie roku takowy jako niebyły i nieważny uznany zostanie.

Tarnopol dnia 19. maja 1873.

(1550 1—3) **Edykt.**

Nro. 1621. Ze strony c. k powiatowego w Mikulińcach ogłasza się, że c k. sąd obwodowy w Tarnopolu uchwałą z dnia 23. kwietnia 1873. do l 4733 Stefana Baranowskiego, włościanina z Magdalówki uznał za marnotrawcę, i że mu wskutek tego nadano kuratora w osobie Andrucha Zabłockiego, gospodarza z Magdalówki.

Mikulińce dnia 25. maja 1873.

(1551 1—3) **Edykt.**

Nro. 1622. Ze strony c. k. powiatowego w Mikulińcach ogłasza się, że c. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uchwałą z dnia 23. kwietnia 1873. do l. 4734, Mikołaja Szumlańskiego, włościanina z Magdalówki uznał za marnotrawcę, i że mu wskutek tego nadano kuratora w osobie Józefa Safiana, gospodarza z Magdalówki.

Mikulińce dnia 25. maja 1873.

(1552 1—3) **Edykt.**

Nro. 1457. C. k. sąd powiatowy w Ślemieniu podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 1. lipca, 2. sierpnia i 1. września 1873. każdą razą o godzinie 10. przed południem odbędzie się w sądzie publiczna, przymusowa sprzedaż gospodarstwa rustykalnego pod nr. 35 w Lachowicach położonego Józefa Dyducha własnego składającego się z trzech morgów gruntu i domu.

Wartość szacunkowa tej realności wynosi 230 złr w. a.

Bliższe warunki mogą być w Sądzie przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Ślemień dnia 22. maja 1873.

(1553 1—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 843. C. k. sąd powiatowy w Zbarażu, podaje do wiadomości powszechnej, że celem ściągnienia należytości dla powszechnego szpitalu w Wiedniu w kwocie 567 złr. 81 ct i dla domu dobroczynności w Baden w kwocie 16 złr. 1$\frac{1}{2}$ ct. w. a. odbędzie się na żądanie c. k. prokuratoryi w budynku sądowym w Zbarażu dnia 3. lipca 1873. o godzinie 10. przed południem czwarta publiczna przymusowa sprzedaż $^{1}/_{12}$ części realności Nr. 20—12 w Zbarażu do Feigi Günsberg należącej pod ułatwiającemi przez c. k. prokuratoryę skarbu podanemi warunkami.

Cena wywoławcza szacunkowa wynosi 832 złr. 50 ct. wedle sądowego ocenienia, od której to kwoty wadyum 83 złr. w. a. do rąk komisyi przed rozpoczęciem licytacyi złożyć się ma bądź gotówką, bądź w papierach publicznych.

Zbaraż dnia 22 maja 1873.

(1558 1—3) **Konkurs.**

Przy izraelickich szkołach ludowych we Lwowie są do obsadzenia dwie prowizoryczne posady nauczycielskie dla przedmiotów w języku polskim wykładać się mających z płacą roczną po 300 zł. w. a.

Ubiegający się o te posady mają swe prośby zaopatrzone w zaświadczenia dowodzące ich zdolności i dotychczasową aplikacyę do 30. czerwca r. b. podać do przełożeństwa lwowskiego zbioru izraelickiego na ręce lwowskiej Dyrekcyi szkoły głównej izraelickiej.

Przy obsadzeniu rzeczonych posad wyznanie religijne ubiegającego się żadnej nie będzie stanowić różnicy.

Przełożeństwo zbioru izraelickiego.

Lwów dnia 7. maja 1873.

(1565 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 8716. Przy lwowskim szpitalu powszechnym jest opróżnioną posada prymaryusza na I. odziale chorób syfilitycznych i skórnych, z płacą o rocznych 1,200 złr. wraz z prawem żądania trzykrotnie po każdem pięcioleciu zadowalniającej służby na tej posadzie odbytej, podwyższenia płacy o 100 złr. w. a.

Posada ta, na którą niniejszy rozpisuje się konkurs, jest stałą i daje prawo do emerytury.

W podaniach o tę posadę, które najpóźniej po koniec czerwca 1873 wniesione być mają w prost do Dyrekcyi lwowskiego szpitala powszechnego, lub za pośrednictwem właściwej władzy, jeżeli kandydat w służbie publicznej zostaje, kandydaci zamieścić winni krótki opis życia, wykazać uzdolnienie i dotychczasową działalność w zawodzie lekarskim, a w szczególności przyłączyć dokumenta wykazujące:

a) miejsce urodzenia, wiek i stan,

b) uzyskany stopień doktora medecyny na jednym z uniwersytetów Monarchii austryacko-węgierskiej, dokładną znajomość języków krajowych i zasługi położone w służbie szpitalnej, oraz

c) nadmienić, czyli z którymi urzędnikami krajowemi są spokrewnieni lub spowinowaceni i w jakim stopniu

Z Rady Wydziału krajowego.
Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielk. Ks. Krakowskiego.

We Lwowie dnia 23. maja 1873.

(1566 1—3) **Kundmachung.**

Z. 8595 Zur Besetzung der beim Magistrate der Landeshauptstadt Czernowitz erledigten Magistrathsstelle mit dem Jahresgehalte von 1600 fr. wird der Konkurs auf 6 Wochen vom dritten Einschaltungstage in das betreffende Zeitungsblatt an gerechnet, hiemit ausgeschrieben.

Zur Erlangung dieser Stelle ist im Sinne des §. 53 des Gemeindestatutes nachzuweisen:

1. Ein Lebensalter von nicht mehr als 40 Jahren.
2. Unbescholtenheit des Lebenswandels.
3. Die für den Staatsdienst zur politischen Geschäftsführung vorgeschriebene Prüfung.
5. Die Kenntniß der deutschen und mindestens noch einer Landessprache.

Bewerber um diese Konzeptsbeamtenstelle haben, falls sie in einer öffentlichen Bedienstung sich befinden, ihre Kompetenzgesuche durch die vorgesetzte Behörde, sonst aber unmittelbar an das Magistratspräsidium in Czernowitz zu überreichen.

Vom Stadtmagistrate.

Czernowitz am 21. Mai 1873.

(1570 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 7499. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza, że p. Walerya Radecka wniesła dnia 9. kwietnia 1873 l. 7499. prośbę, aby z realności pod l. 19 na Strusinie wydzielono część graniczącą od wschodu z drogą Nowy Swiat zwaną, od południa z realnością Józefa Majewskiego, od zachodu z realnością Alexandry Chrząstowskiej, a od północy z drogą z miasta do Klikowy wiodącą. po za którą dom Michała Żelazowskiego się znajduje, składającą się z ogrodu wynoszącego 290□0 i stojącego na nim domu i aby z tej wydzielić się mającej części utworzono osobny korpus tabularny pod l. 213 na Strusinie w Tarnowie; w skutek czego wzywa się wszystkich, dla których prawa rzeczone na realności pod l. 19 na Strusinie są zapisane aby w 60. dniach swoje zarzuty przeciw zamierzonemu wydzieleniu wnieśli inaczej w myśl §. 3 ust. z 6. lutego 1869 l. 18 Dz. P. P. zajdzie domniemanie, że na wydzielenie się zgadzają i praw swych do wydzielić się mającej części z tą chwilą się zrzekają w której odpisanie jej od całości nastąpi. Ponieważ sądowi nie jest wiadomo. czy Wiktorya Czerny, Jakób Kraus, Maryanna z Krausów Maś, Michał i Rozalia Banek, Józef Dutkiewicz, Franciszek i Anie'a Serafińscy, Stanisław Herzberg i Karol Werner żyją i gdzie się znajdują przeto ustanowił dla nich kuratora w osobie p. Dra. Stojałowskiego adwokata w Tarnowie, któremu uchwałę dla nich przeznaczoną doręcza, ich zaś niniejszem obwieszczeniem wzywa, aby praw swoich przestrzegali, inaczej postępowanie z ustanowionym kuratorem według przepisów ustawy z 6. lutego 1869 r. l. 18 Dz. P. P. przeprowadzonem będzie.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 15. maja 1873.

(1578 1—3) **Edykt.**

Nr. 97. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Olesku czyni się niniejszem wiadomo iż celem ściągnięcia 150 a względnie 14,388 zł. a. w. z odsetkami po 12%0 od 14. lutego 1871 aż do rzeczewistej zapłaty bieżącemi, tudzież dalszemi 3% odsetkami od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 4 zł. a. w. już poprzednio przyznądzonych i dalszych kosztów na kwotę 4 zł. 41 ct. a. w. obniżonych odbędzie s.e publiczna egzekucyjna przedaż realności w Żulicach pod l. kons 81 położonej Antsche Mortka Rosen własnej, ze wszystkiemi do tej realności należącemi w protokole zastawnego opisu z dnia 16. września 1869 opisanemi gruntami i innemi przynależytościami na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie a to dnia 19. czerwca 1873 dnia 3. lipca 1873 i dnia 17. lipca 1873 zawsze o 10. godzinie zrana w Żulicach.

Za cenę wywołania ustanawia się kwota 300 zł. a. w. przy ocenieniu tej realności przyjętej, i każdy chęć kupienia mający wnieu jest 10% t. j. 30 zł. a. w. jako wadium do rąk komissyi licytacyjnej przed rozpoczęciem licytacyi złożyć.

Wspomniana realność może być na dwóch pierwszych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną, na trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Reszta warunków licytacyjnych można w tusądowej registraturze przeglądnąć.

O czem s ę chęć kupienia mających uwiadamia.

Olesko dnia 15. marca 1873.

(1581 1 3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2944. W Iwoniczu., Krynicy, Lubieniu, Szczawnicy i Truskawcu, otworzono z dniem 1. czerwca r. b. stacyę telegraficzną z ograniczoną służbą dzienną na czas trwania sezonu kąpielowego.

C. k. Dyrekcya telegrafów

Lwów dnia 1. czerwca 1873.

(1582 1 3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr 445. Pr. Celem obsadzenia opróżnionej przy c. k. sądzie obwodowym w Samborze posady pomocnika woźnego z roczną płacą 300 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje podania najdalej do dnia 30. czerwca 1873 włącznie do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Samborze wnieść i w podaniu udowodnić, że jako byli wojskowi, w cywilnej służbie rządowej już pozostają, lub na podstawie cesarskiego rozporządzenia z dnia 19 Grudnia 1853. r. jako aspiranci wojskowi do służby cywilnej są prenotowani, lub też wedle ustawy z dnia 19. Kwietnia 1872 r. D. u. P. Nr. 60. w certyfikaty są zaopatrzeni.

Umiejący czytać i pisać mają pierwszeństwo.

Z Prezydyum sądu obwodowego.

Sambor dnia 31. maja 1873.

(1588 1—3) **Konkurs.**

L. 11412. W okręgu galic. Dyrekcyi poczt są do obsadzenia trzy posady oficyalów z roczną pensyą 700 zł. i obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 600 zł.

Ubiegający się mają w drodze przepisanej swe podania należycie udokumentowane w przeciągu czterech tygodni wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

C. k. galic. Dyrekcya poczt.

Lwów dnia 2. Czerwca 1873.

Concurs.

Z. 11412. Im Bereiche der galizischen Postdir. sind drei Postoffizialsstellen mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. und der Verpflichtung zum Erlage von 600 fl. zu besetzen.

Die Bewerber haben ihre gehörig instruirten Gesuche binnen vier Wochen im vorgeschriebenen Wege bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

K. k. galiz. Postdirektion.

Lemberg, am 2. Juni 1873.

(1590 1 3) **Obwieszczenie.**

L. 4902 C. k. Sąd powiatowy niniejszem wiadomo czyni, że tutejszosądową uchwałą z dnia 28. maja 1872 l 1523 dozwolona, a na prośbę Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu kredyt. włościańskiego w 6/8 1872 do l. 2939 tutejszosądową uchwałą z dnia 6/10 1872 l 2939 tymczasowo wstrzymana publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej w Lityni pod l 65 położonej, Seniowi Matolskiemu własnej ze wszystkiemi do tej realności należącemi gruntami i innemi przynależytościami na zaspokojenie kapitału 383 zł. 68 ct. w. a. z odsetkami 12%0 od 3/6 1870 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi, tudzież dalszemi 3% odsetkami od kwoty w należytym czasie nie uiszczonej. nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 10 zł. 52 ct. a. w i w kwocie 5 zł. 46 ct. już prawomocnie przysądzonych na ponowną prośbę tejże dyrekcyi, odbędzie się w tutejszosądowem zabudowaniu w trzech terminach a to: 25. Czerwca, 9. Lipca i 6. Sierpnia 1873 każdą razą o 10 godzinie przedpołudniem pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się sumę ośmset (800) zł. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacyą do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład 10% sumy wywołania tj. kwotę 80 zł. a. w w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo też w listach zastawnych c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami nie zapadłemi a to według kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej ogłoszonego.

3 Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej jak za 600 zł. w. a sprzedaną zostanie.

4. Nabywca obowiązany będzie, połowę ceny kupna wliczając w nią zakład 80 zł. w. a. złożyć natychmiast po ukończonej licytacyi do rąk komissyi licytacyjnej, drugą zaś połowę po prawomocności aktu licytacyjnego.

Dalsze warunki licytacyjne jakoteż akt opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tutejszo sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Medenice dnia 3. lutego 1873.

Erkenntnisse.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 26. Mai 1873, Z. 241, zu Recht erkannt:

Der Inhalt der Correspondenz ddo. Triest 12. Mai 1873 in der dritten Spalte auf der zweiten Blattseite in der Zeitschrift „Soča" Nr. 21 begründet den Thatbestand des Vergehens nach § 300 St. G., und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, und § 36 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 27. Mai 1873, Z. 8166 Stf., zu Recht erkannt:

Die Flugschrift Od Vyškova (záložny a sokol!), gedruckt in Brünn bei Joseph Zhnilička im Jahre 1873, begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl., Nr. 142, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Klagenfurt hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 26. Mai 1873, Z. 3457, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Bismark-Andrassy und die Papstwahl" in der Zeitschrift „Kärntnerblatt" Nummer 21. vom 22. Mai 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 lit. a St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142 R. G. Bl und § 36 des P. G. die weitere Verbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Laibach in Folge des Beschlusses vom 24. Mai 1873, Z. 4016 Stf., zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „V Ljubljani 20. maja" in der Zeitschrift „Slovenski narod" Nr. 116 vom 21. Mai 1873, beginnend mit den Worten „Večkrat smo že na tem mestu und endend mit „Oesterreich ist eine deutsche Kolonie", begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe im Sinne des §. 65 lit. a St. G., und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142 R. G. Bl. und §§ 36 und 37 des P. G. die weitere Verbreitung dieser Druckschrift verboten und nach § 37 das Preßgesetzes auf Vernichtung derselben und Zerstörung des Satzes des incriminirten Artikels erkannt. (1564)

(1490 3 3) **Edykt.**

L. 2329. C. k. Sąd Stanisławowski Sąd obwodowy uwiadamia niniejszem, iż na żądanie Arnold Sendera właściciela realności pod l. 155 i 156 miasto w Stanisławowie położonej, postępowanie amortyzacyjne w celu wyekstabulowania sumy 200 zł., która wskutek uchwały magistratualnej w Stanisławowie z dnia 12 Lipca 1805 do l. 543 na podstawie skryptu dłużnego, na dniu 12. lipca 1805 przez Michała Szyborowskiego na rzecz Augustyny Donigiewicz wystawionego, w stanie biernym realności Nr. 155. 156 miasto w Stanisławowie położonej jak Haer. 1 pag. 243 n. on. zaintabulowana jest, się wprowadza, przeto niniejszem wszystkich, którzyby do tej wierzytelności hipotecznej jaką pretensyę mieli, do wykazania takowych do dnia 30. maja 1874 się wzywa, w przeciwnym bowiem razie pozycya ta hipoteczna na żądanie rzeczonego właściciela realności powyższej zmazaną zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów dnia 25 kwietnia 1873.

(1470 3—3) **Edykt.**

Nro. 6821. C. k. sąd obwodowy w Samborze niniejszem uwiadamia Jana Löhna z życia i miejsca pobytu niewiadomego, a w razie tegoż śmierci jego z życia i miejsca pobytu niawiadomych spadkobierców, że Józef i Narcyza małż. Hild pod dniem 3. maja 1873. l. 6821 przeciw niemu prośbę o zanotowanie wytoczenia sporu o extabulacyę prawa ewikcyi zaintabulowanego w stanie biernym połowy realności pod l. 61. i 62. w Samborze położonych, i że z tej przyczyny zamianowany został dla niego kuratorem p. adw. kr. Dr. Kohn z zastępstwem p. adw. Dra. Ehrlicha.

Wzywa się zatem Jana Löhna a względnie tegoż spadkobierców, by rzeczonemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielił, lub innego zastępcę sądowi wskazał, gdyż inaczej złe skutki sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor dnia 13 maja 1873.

(1535 2—3) **Edykt.**

Nro 7086. W skutek odezwy c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 3. grudnia 1872. l. 21,897 na zaspokojenie przyznanej Herschowi Rozes sumy wekslowej 175 złr. w. a. z procentami po 6%0 tudzież kosztami sądowemi 6 złr. 20 kr. w. a nakazem płatniczym prawomocnym ddto 1 sierpnia 1871. l. 12,627, tudzież na zaspokojenie kosztów egzekucyjnych 3 złr. 50 kr., 8 złr. 86 kr., 2 złr 77 kr., 11 złr. 35 i 4 złr. 56 kr. w. a. przyznanych, przeznacza się do egzekucyjnej sprzedaży przez publiczną licytacyę domu i gruntu pod l. 9. w Czyżynach położonego 7 morgów wynoszącego termin na 26. czerwca, 28. lipca i 28. sierpnia 1873 r. o 10. godzinie rano w tutejszym sądzie, pod następującemi warunkami:

1. Cena wywołania ustanawia się według aktu oszacowania na sumę 1375 złr. w. a.

2. Wadyum wynosi suma 137 złr. w. a., które w gotówce przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej, lub w galicyjskich indemnizacyjnych listach zastawnych, lub w akcyach kolei galicyjskich, których wartość według kursu umieszczonego w gazecie „Czas" z dnia licytacyi poprzedzającego jednakże nie wyżej nominalnej wartości obliczone będzie — złożone być należy.

Resztę warunków licytacyjnych mogą być w registraturze lub przy terminie przejrzane.

O czem chęć kupienia mających zawiadamia się.

C. k. sąd delegowany miejski.

Kraków dnia 10. maja 1873.

(1476 3—3) **Edykt.**

L. 14218. C. k. Sąd krajowy wyższy uchwałą z dnia 18. Lutego 1873 l. 2827 na prośbę Towarzystwa 1 węg. galic. kolei żelaznej o wyłączenie z kompleksu tabularnego dóbr Ustyanowy przestrzeni 3 morgów 1107□ sążni pod kolej zajętych zezwolił, aby odnośnie do zanotowanego zajęcia tej przestrzeni mianowicie parceli Nr. 118, 117, 116, 1088, 1089. 1090, 1085, 1084, 1080, 1083, 1081, 1086, 5465, 5471, 1319, 4696, 2779, 2778, 2134 pod kolej żelazną uchwałą t. s. z dnia 27. Lipca 1872 l. 38288, dozwolonego uwidocznione w księgach tabularnych, że grunta te z kompleksu tabularnego dóbr Ustyanowy są wyłączone.

O zapadłych tych uchwałach zawiadamia się p. Seweryn Riedl zamężną Kurzweil, z życia i miejsca pobytu niewiadomą, tudzież wszystkich tych, którzy po dniu 29. Sierpnia 1871 na hipotekę dóbr Ustyanowej górnej i dolnej weszli do rąk ustanowionego dla nich kuratora Dr. Wolskiego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 15. marca 1873.

(1538 2—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 1887. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 28. kwietnia 1873. l. 5381 Michał Rekuneka, włościanin z Lesiecznik, marnotrawcą uznany został i z tego powodu dla niego równocześnie kuratorem Jakowa Kieruńczyka z Lesiecznik ustanowiono.

C. k. sąd powiatowy.

Zaleszczyki, dnia 17. maja 1873.

Z drukarni E. Winiarza.